EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

9. november 2006 *

Kohtuasjas C-344/05 P,

mille ese on Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 21. septembril 2005 esitatud apellatsioonkaebus,

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: L. Lozano Palacios ja H. Kraemer, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

apellatsioonkaebuse esitaja,

teine menetlusosaline:

Joël De Bry, Euroopa Ühenduste Komisjoni ametnik, elukoht Woluwe-St-Lambert (Belgia), esindaja: advokaat S. Orlandi, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja esimeses astmes,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud R. Schintgen, J. Klučka, R. Silva de Lapuerta ja L. Bay Larsen (ettekandja),

kohtujurist: M. Poiares Maduro,
kohtusekretär: R. Grass,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 13. juuli 2006. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Euroopa Ühenduste Komisjon palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 12. juuli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-157/04: De Bry *vs.* komisjon (EKL AT 2005, lk I-A-199 ja II-901; edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus"), millega kohus tühistas komisjoni 26. mai 2003. aasta otsuse (edaspidi „vaidlusalune otsus"), millega kinnitati lõplikult ametnik J. De Bry karjääriarengu aruanne (edaspidi „karjääriarengu aruanne") ajavahemiku kohta 1. juuli 2001–31. detsember 2002.

Õiguslik raamistik

2 Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad") artikli 26 esimeses ja teises lõigus on sätestatud:

„Ametniku isikutoimik sisaldab järgmist:

a) kõiki dokumente ametniku haldusliku seisundi kohta ja kõiki aruandeid tema pädevuse, tulemuslikkuse ja käitumise kohta;

b) kõiki ametniku märkusi nende dokumentide kohta.

Dokumendid registreeritakse, nummerdatakse ja kantakse toimikusse järjekorras; punktis a osutatud dokumente tohib institutsioon ametniku vastu kasutada või tsiteerida juhul, kui ta on nendest enne nende toimikusse kandmist ametnikule teatanud."

3 Personalieeskirjade artikkel 43 sätestab:

„Iga ametniku, välja arvatud palgaastmete A 1 ja A 2 ametnike, pädevuse, tulemuslikkuse ja tööalase käitumise kohta koostatakse korrapäraselt, kuid vähemalt üks kord kahe aasta jooksul aruanne iga institutsiooni poolt vastavalt artiklile 110 ettenähtud tingimustel.

Aruanne tehakse ametnikule teatavaks. Tal on õigus seda kommenteerida, kui ta seda vajalikuks peab."

4 Personalieeskirjade artikli 110 esimene ja teine lõik näevad ette, et neid jõustavad üldsätted võtab iga institutsioon vastu pärast nõupidamist oma personalikomitee ja personalieeskirjade komiteega ning need tehakse seejärel personalile teatavaks.

5 Komisjon võttis 26. aprillil 2002 vastu otsuse personalieeskirjade artikli 43 üldiste rakendussätete kohta (edaspidi „artikli 43 üldiste rakendussätete otsus"), millega ta kehtestas uue aruandluse korra.

6 Artikli 43 üldiste rakendussätete otsuse artikkel 1 näeb ette karjääriarengu aruande koostamise igal aastal.

7 Hindamismenetlust reguleerivad artiklid 7 ja 8. Pärast hinnatava ametniku poolt hinnangu andmist iseendale ja selle arutamist hindajaga, ametniku osakonnajuhatajaga, koostavad hindaja ning kinnitaja, hindaja vahetu ülemus, karjääriarengu aruande ja edastavad selle puudutatud isikule. Hinnataval ametnikul on seejärel õigus taotleda vestlust kinnitajaga, kes võib karjääriarengu auruannet kas muuta või selle kinnitada. See aruanne saadetakse uuesti puudutatud isikule. Hinnatav ametnik võib seejärel nõuda kinnitajalt ühise hindamiskomitee poole pöördumist. Ühine hindamiskomitee kontrollib, kas karjääriarengu aruanne on koostatud õiglaselt, objektiivselt ja tavapäraste hindamisreeglite kohaselt. Ta kontrollib samuti, kas menetlust on õigesti järgitud, eelkõige vestluste ja tähtaegade osas. Ta avaldab põhjendatud arvamuse. See arvamus, mis tehakse teatavaks hinnatavale ametnikule,

hindajale ja kinnitajale, saadetakse apellatsiooni hindajale, kinnitaja vahetule ülemusele, kes kas kinnitab karjääriarengu aruande või muudab seda ning saadab selle siis puudutatud isikule. Kui apellatsiooni hindaja kaldub hindamiskomitee arvamuses esinevatest ettepanekutest kõrvale, peab ta oma otsust põhjendama.

8 Juulis 2002 avaldas komisjon dokumendi pealkirjaga „Personali karjääriarengut puudutav hindamise kord — juhend" (edaspidi „hindamisjuhend"). Selle juhendi kohaselt käsitletakse karjääriarengu aruandes iga ametniku pädevust, tulemuslikkust ja tööalast käitumist. Selliselt kehtestatud kolm hindamise rubriiki koosnevad eraldi tasanditest, millest igaühes võib olla vastavalt mitte rohkem kui kuus, kümme ja neli punkti.

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

9 J. De Bry, komisjoni peasekretariaadi palgaastme A 5 ametniku kohta koostati ajavahemikku 1. juuli 2001–31. detsember 2002 puudutav karjääriarengu aruanne kuupäevaga 18. veebruar 2003.

10 J. De Bry nõudis üldiste rakendussätete alusel oma hindamise ülevaatamist. Hindaja tegi 19. märtsil 2003 teatud muudatusi kirjeldavatesse märkustesse, kuid antud hinded jäid muutmata.

11 Rubriigis „Tööalane käitumine" lisati järgmine märkus:

„J. De Bry on alati valmis oma tööülesannete lõpetamiseks tegema töönädala sees või nädalavahetusel ületunde. See valmidus teha tööd väljaspool tavapäraseid töötunde on aga tihti seotud tavapärasest tööajast mitte kinni pidamisega."

12 26. märtsil 2003 nõudis J. De Bry hindamiskomitee poole pöördumist. Tema taotlus lükati apellatsiooni hindaja tehtud vaidlusaluse otsusega tagasi.

13 26. augustil 2003 esitas J. De Bry personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel kaebuse. Ametisse nimetav asutus lükkas selle 6. jaanuaril 2004 tagasi.

Hagi Esimese Astme Kohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

14 J. De Bry esitas 22. aprillil 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse hagiavalduse vaidlusaluse otsuse tühistamiseks.

15 Tema hagi põhines sisuliselt neljal väitel, mis tuginesid vastavalt sellele, et:

— on rikutud personalieeskirjade artiklit 14, mille kohaselt iga ametnik, kellel oma kohustuste täitmisel tuleb otsustada küsimus, mille lahendamise või tulemuse vastu tal on tema sõltumatust kahjustav isiklik huvi, teatab sellest ametisse nimetavale asutusele või ametiisikule;

— on rikutud põhjendamiskohustust;

— teatud kirjeldavate märkuste ja neile vastava hinde vahel esineb vastuolu;

— on rikutud kaitseõigust.

16 Neljandas väites kinnitab ta, et tööajast mitte kinni pidamise etteheidet oleks tohtinud karjääriarengu aruandes esitada vaid siis, kui ametnikul oleks olnud võimalus esitada selle etteheite kohta eelnevalt oma märkusi, mida ta käesolevas asjas ei ole saanud teha. Väidetavatele tööajast mitte kinni pidamise juhtumitele oleks pidanud nende asetleidmise ajal järgnema korralekutsumised, mis oleks ametnikul võimaldanud esitada oma seisukoha.

17 Esimese Astme Kohus kutsus komisjoni esitama oma seisukoha personalieeskirjade artikli 26 ja kohtupraktika, mille kohaselt selle sätte eesmärk on tagada ametniku kaitseõigus, võimaliku asjakohasuse osas vaidlusaluses hindamismenetluses.

18 Komisjon vastas, et personalieeskirjade artikkel 26 eeldab „dokumentide" olemasolu ega kohusta neid eelkõige ametniku jaoks kirjalike hoiatuste vormis koostama.

19 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 94 nõustus Esimese Astme Kohus neljanda väitega, leides, et tööaega puudutava etteheite osas on komisjon rikkunud personalieeskirjade artikliga 26 tagatud kaitseõigust.

20 Sellest tulenevalt nõustus Esimese Astme Kohus sama kohtuotsuse punktides 95 ja 96 kolmanda väitega selles osas, et kuna järeldus tööajast mitte kinni pidamise kohta on loetud õigusvastaseks, tuleb sellele vastavat etteheidet lugeda karjääriarengu aruandes mitteesinevaks, nii et see mõjutab arvestatavalt seost hinde „rahuldav" ja rubriigis „Tööalane käitumine" esinevate märkuste vahel.

21 Esimese Astme Kohus lükkas hageja ülejäänud väited tagasi.

22 Lõpetuseks tühistas Esimese Astme Kohus vaidlusaluse otsuse ja mõistis kohtukulud välja komisjonilt.

23 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 83 leidis Esimese Astme Kohus, et hinnatava ametniku kaitseõiguse tagamine eeldab, et selliste faktiliste asjaolude nagu käesolevas asjas ametniku vastu kasutamiseks peab need kandma „dokumentide" hulka personalieeskirjade artikli 26 esimese ja teise lõike tähenduses, mis tuleb eelnevalt kanda ametniku isikutoimikusse või vähemalt temale eelnevalt teatavaks teha.

24 Sama kohtuotsuse punktis 86 leidis Esimese Astme Kohus, et selleks, et mitte rikkuda personalieeskirjade artikliga 26 tagatud ametniku kaitseõigust, oleks teda pidanud tema tööajast mitte kinni pidamise tuvastamisest õigel ajal, s.o mõistliku tähtaja jooksul alates etteheidetava asjaolu ilmnemisest, kirjalikult hoiatama, mis oleks tal eelkõige võimaldanud kaitsta tõhusalt oma huve kas seda etteheidet vaidlustades või seda arvesse võttes ja oma tööalast käitumist parandades, selleks et tema kohta koostataks hea aruanne.

25 Peale selle leidis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 91, et hindamisjuhendi, mida komisjon luges enda jaoks siduvaks tegevusjuhendiks, punkt 3.1 kohustab hindajaid koguma kogu hindamisperioodi jooksul tööde näidiseid, millest nad peavad alles hoidma koopiaid või koostama märkmeid. Vaidlustatud kohtuotsuse samas punktis märkis Esimese Astme Kohus, et vastavalt hindamisjuhendi punktile 3.2 tuleb vastukaja andmisel viidata konkreetsetele käitumise asjaoludele ja seda tuleb teha nii kiiresti kui võimalik pärast töö lõpetamist.

Poolte nõuded Euroopa Kohtus

26 Komisjon palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

— teha asjas uus otsus ja rahuldada komisjoni esimeses astmes esitatud nõuded ning jätta seega hagi rahuldamata;

— teise võimalusena saata asi tagasi Esimese Astme Kohtusse;

— mõista kohtukulud välja J. De Bry'lt, kes ühtlasi kannaks ka oma kohtukulud Esimese Astme Kohtus.

27 J. De Bry palub Euroopa Kohtul:

— jätta apellatsioonkaebus ilmse põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Apellatsioonkaebus

28 Apellant toob tühistamise alusena välja üheainsa väite, mis jaguneb kaheks osaks, mis tuginevad Esimese Astme Kohtu poolt õigusnormi rikkumisele esiteks kaitseõiguse tagamise põhimõtte ja teiseks personalieeskirjade artikli 26 teise lõigu kohaldamisel.

Poolte argumendid

29 Komisjon kinnitab oma väite esimeses osas, et Esimese Astme Kohus on valesti kohaldanud kaitseõiguse tagamise üldpõhimõtte ulatust.

30 Nimetatud õigus on kasutatav ainult selle menetluse siseselt, mille tulemusel võidakse võtta kahjustavaid meetmeid.

31 Sellest õigusest ei tulene kahjustava meetme vastuvõtja kohustust puudutatud isikut enne menetluse alustamist hoiatada.

32 Oma väite teises osas kinnitab komisjon, et Esimese Astme Kohtu viidatud kohustus teatada kirjalikult ametnikule võimalikult süüks pandavast faktilisest asjaolust ei tulene personalieeskirjade artikli 26 teisest lõigust.

33 Viimati nimetatud säte eeldab „dokumentide" olemasolu sama artikli esimese lõigu punkti a tähenduses. See ei kehtesta kohustust selliseid dokumente koostada.

34 J. De Bry väidab, et personalieeskirjade artikli 26 eesmärk on tagada ametniku kaitseõigus. See artikkel on suunatud sellele, et vältida hinnatava ametniku halduslikku seisundit ja karjääri mõjutavate ametisse nimetava astutuse otsuste põhinemist ametniku käitumist puudutavatel faktilistel asjaoludel, mida ei ole kantud puudutatud isiku isikutoimikusse ega temale teatavaks tehtud.

35 Esimese Astme Kohtul oli seega õigus vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale vaidlusalune otsus tühistada.

36 J. De Bry lisab, et Esimese Astme Kohus pidi tegelikult kontrollima, kas komisjon oli karjääriarengu aruande koostamisel järginud uusi sise-eeskirju, mis tulenesid eelkõige hindamisjuhendi punktist 3.1 ning millest ta oli kohustatud kinni pidama.

Euroopa Kohtu hinnang

37 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on kaitseõiguse austamine kõigis isiku vastu alustatud menetlustes, mis puudutavad tõenäoliselt isiku õigusi kahjustavat akti, ühenduse õiguse üldpõhimõte ja see tuleb tagada ka siis, kui asjaomast menetlust ei ole kuidagi reguleeritud (vt eelkõige 10. juuli 1986. aasta otsus kohtuasjas 234/84: Belgia *vs.* komisjon, EKL 1986, lk 2263, punkt 27, ja 5. oktoobri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-288/96: Saksamaa *vs.* komisjon, EKL 2000, lk I-8237, punkt 99).

38 See põhimõte nõuab, et puudutatud isikule antakse tegelik võimalus teha teatavaks oma seisukoht asjaolude osas, mida võidakse vastu võetavas aktis tema kahjuks arvesse võtta (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Belgia *vs.* komisjon, punkt 27 lõpus, ja 3. oktoobri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-458/98 P: Industrie des poudres sphériques *vs.* nõukogu, EKL 2000, lk I-8147, punkt 99).

39 Kaitseõiguse tagamise aluspõhimõtet kui menetluslikku tagatist ei saa siiski Euroopa ühenduste personali hindamise valdkonnas tõlgendada nii, et see kehtestab selle hindamiseni viivale menetlusele eelneva hoiatamise kohustuse.

40 Seda järeldust ei mõjuta personalieeskirjade artikli 26 esimene ja teine lõik, mis seavad kõikide ametniku pädevust, tulemuslikkust ja käitumist puudutavate aruannete tema vastu kasutamise tingimuseks nende teatavaks tegemise puudutatud isikule enne kui need kantakse tema isikutoimikusse.

41 Tegelikult puudutavad vastavad sätted, mille eesmärk on ametniku kaitseõiguse tagamine (vt eelkõige 28. juuni 1972. aasta otsus kohtuasjas 88/71: Brasseur *vs.* parlament, EKL 1972, lk 499, punkt 11, ja 12. veebruari 1987. aasta otsus kohtuasjas 233/85: Bonino *vs.* komisjon, EKL 1987, lk 739, punkt 11), juba olemasolevaid dokumente. Need takistavad seda, et hindamismenetluse käigus kasutataks selliseid dokumente hinnatava ametniku vastu, ilma et talle oleks neist enne tema isikutoimikusse kandmist teatatud. Need sätted ei kohusta koostama eelnevalt dokumente, milles esitatakse ametlikult puudutatud isikule ette heidetud väidetavad faktid.

42 Personalieeskirjade artikkel 26 ei kehtesta seega samuti nagu aluspõhimõtegi eelneva hoiatamise kohustust.

43 Kaitseõiguse tagamise aluspõhimõte peab võimaldama asjaomasel isikul ennast hindamismenetluse käigus kaitsta faktiväidete vastu, mida võidakse tema vastu esitada. Seda eesmärki on rakendatud eelkõige personalieeskirjade artikli 26 esimese ja teise lõiguga ning artikli 43 üldiste rakendussätete otsusega, mille sätted tagavad ärakuulamise kogu nimetatud menetluse vältel, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 7.

44 Kaitseõiguse tagamise aluspõhimõtte ülesanne ei ole samuti võimaldada ametnikul muuta oma käitumist tulevikus, selleks et vältida tuvastatud faktide kasutamist tegelikult tema vastu. Kohtujurist rõhutas oma ettepaneku punktides 53 ja 54, et

tööalase käitumise parandamine on eesmärk, mis väljub kaitseõiguse tagamise kohaldamisalast, kuna samasugust eesmärki järgib tegelikult hindamisaruanne ise.

45 Seega, leides vaidlustatud kohtuotsuse punktides 83 ja 86, et on rikutud personalieeskirjade artikliga 26 tagatud kaitseõigust, kuna eelnevat kirjalikku hoiatust ei ole esitatud, on Esimese Astme Kohus rikkunud korraga nii kaitseõiguse tagamise aluspõhimõtet kui ka personalieeskirjade nimetatud artiklit 26.

46 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 91 sisalduvad põhjendused hindamisjuhendi kohta, mida komisjon luges Esimese Astme Kohtu hinnangul enda jaoks siduvaks tegevusjuhendiks, ei mõjuta seda järeldust.

47 Kuigi hindamisjuhendi 3. peatükk sätestab, et „konstruktiivset vastukaja antakse [...] regulaarselt ja nõutud aja jooksul" viitega „konkreetsetele käitumise asjaoludele" „nii kiiresti kui võimalik pärast töö lõpetamist" ning kuigi see sätestab, et hindajad peavad „koguma tööde näidiseid [...], millest nad hoiavad alles koopiaid või koostavad nende kohta märkmeid", on selles samuti sätestatud, et vastukaja antakse „näiteks ametlike ja mitteametlike hindamiste ja isiklike vestluste kaudu". Seega ei kehtesta see kuidagi kohustust koostada süstemaatiliselt hoiatuskirju iga faktilise asjaolu kohta, mida võidakse ametnikule ette heita.

48 Lõpetuseks tuleb leida, et õigusnormi rikkumiste tõttu kaitseõiguse tagamise aluspõhimõtte ja personalieeskirjade artikli 26 tõlgendamisel järeldas Esimese Astme Kohus seejärel õigusvastaselt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 95 ja 96, et esineb karjääriarengu aruande sisu mõjutav vastuolu, ning nõustus siis temale esitatud kolmanda väitega (vt käesoleva kohtuotsuse punkt 20).

49 Eespool esitatud põhjendustest tuleneb, et vaidlustatud kohtuotsuse peab tühistama selles osas, milles see tühistas vaidlusaluse otsuse personalieeskirjade artikliga 26 tagatud kaitseõiguse rikkumise tõttu ja sellest tuleneva teatud kirjeldavate märkuste ja vastava hinde vahelise vastuolu tõttu osas, mis puudutab tööajast mitte kinni pidamise etteheidet.

Vaidlustatud kohtuotsuse tühistamise tagajärjed

50 Vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 esimesele lõigule, kui Euroopa Kohus tühistab Esimese Astme Kohtu otsuse, võib ta ise teha asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium seda lubab.

51 Käesolevas asjas tuleb kohaldada seda sätet, kuna menetlusstaadium lubab asja suhtes lõpliku kohtuotsuse tegemist.

Väide, mis tugineb kaitseõiguse rikkumisele

52 Käesoleva kohtuotsuse punktides 37–44 esitatud põhjendustel ei sea kaitseõiguse tagamise aluspõhimõte ega personalieeskirjade artikli 26 esimene ja teine lõik ametniku karjääriarengu aruandes mõne fakti tema vastu kasutamise tingimuseks kirjaliku hoiatuse koostamist ega sellest puudutatud isikule teatamist enne selle aruande vastuvõtmise menetlust.

53 Seega ei ole hagejal alust komisjonile ette heita, et ta esitas vaidlusaluses karjääriarengu aruandes tööajast mitte kinni pidamise etteheite ilma, et oleks teda enne hindamismenetlust korrale kutsunud.

54 Järelikult tuleb väide, mis tugineb kaitseõiguse rikkumisele, tagasi lükata.

Väide, mis tugineb teatud kirjeldavate märkuste ja vastava hinde vahelisele vastuolule osas, mis puudutab tööajast mitte kinni pidamise etteheidet

55 Kuna järeldust tööajast mitte kinni pidamise kohta ei ole loetud õigusvastaseks, tuleb leida, et sellel järeldusel põhinev etteheide esineb vaidlusaluse karjääriarengu aruande tekstis õiguspäraselt.

56 Neil asjaoludel puudub mõju hinde „rahuldav" ja rubriigis „Tööalane käitumine" esinevate märkuste vahelisele seosele.

57 Sellest järeldub, et väide, mis tugineb teatud kirjeldavate märkuste ja vastava hinde vahelisele vastuolule osas, mis puudutab tööajast mitte kinni pidamise etteheidet, tuleb samuti tagasi lükata.

58 Eespool esitatud põhjendustest tuleneb, et hagi tuleb jätta rahuldamata.

Kohtukulud

59 Vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 122 esimesele lõigule, juhul kui apellatsioonkaebus on põhjendatud ja Euroopa Kohus teeb ise kohtuasjas lõpliku otsuse, otsustab ta kohtukulude jaotuse. Vastavalt kodukorra artikli 69 lõike 2 esimesele lõigule, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Siiski, vastavalt kodukorra artiklile 70, mida kodukorra artikli 122 teise lõigu kohaselt kohaldatakse institutsioonide esitatud apellatsioonkaebuste suhtes, kannavad institutsioonid ühenduste ja nende teenistujate vahelistes vaidlustes ise oma kohtukulud.

60 Käesolevas asjas on kohtuotsus tehtud J. De Bry kahjuks ja komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud. Eespool viidatud sätteid kohaldades tuleb otsustada, et pooled kannavad ise oma käesoleva menetluse ja esimese astme menetluse kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

1. Tühistada osaliselt Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 12. juuli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-157/04: De Bry *vs.* komisjon selles osas, milles see tühistas komisjoni 26. mai 2003. aasta otsuse, millega kinnitati

lõplikult J. De Bry karjääriarengu aruanne ajavahemiku kohta 1. juuli 2001–31. detsember 2002, Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade artikliga 26 tagatud kaitseõiguse rikkumise tõttu ning sellest tulenevalt vastuolu tõttu teatud kirjeldavate märkuste ja vastava hinde vahel, mis puudutab tööajast mitte kinni pidamise etteheidet.

2. **Jätta hagi rahuldamata.**

3. **Jätta käesoleva menetluse ja esimese astme menetluse kohtukulud poolte endi kanda.**

Allkirjad